

OSZUKAWAJĄCY (2) *part praes act*

o oraz drugie a jasne, w pierwszym a wahania.

[sg m A oszukawając(e)go.] ◇ pl I m oszukawającymi (1). ◇ L oszukawających (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. oszukać.

Wprowadzający w błąd, okłamujący (2) : iż nie ku zdradzie ftronie/ [...] ten Zapis vczynił (*marg*)
O Zapiśiéch ofzukawaiących. (-) *SarnStat* 945; [on zna offukawaiącego [!] [*decipientem*; zwodzacego
WujBib]/ y tego ktorego offukawaią *Leop iob* 12/16 (*Linde s.v. oszukać*)].

Wyrażenie: »oszukawający samego siebie« (1): A bądźcie czynicielmi fłowá/ á nie fłuchaczmi tylko:
ofzukawaiącymi fámych siebie [*fallantes vosmetipsos*]. *WujNT Iac* 1/22.

Synonimy: *omyłający, zwodzący.*

Cf **OSZUKAWAĆ**